

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. június hó 17. napján kihirdetett 41(I.)Kb.208/2015/6. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott vagyon elleni bűncselekményét folytatólagosan elkövetett, kisebb kárt okozó csalás vétségének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] minősíti.

A vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzi.

A 150.000,- (százötvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez. Amennyiben a vádlott a pénzbüntetést, illetve az egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. június 17. napján kihirdetett 41(I.)Kb.208/2015/6. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 373. § (1)-(2) bekezdés b./és c./ (3) bekezdés b./ pontjába ütköző folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kisebb kárt okozó csalás büntette, a Btk. 345. §-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt halmazati büntetésül 150 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottat kötelezte, hogy a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Hivatala részére 300.582 forintot kártérítés, valamint az Államnak illeték címén 1.800 forint megfizetésére. A polgári jogi igény érvényesítését egyebekben egyéb törvényes útra utasította.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül téves jogi minősítés miatt fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg, megfelelő büntetést szabott ki, azonban tévedett a vagyon elleni bűncselekmény jogi minősítésekor. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vagyon elleni cselekmény minősítése során a kétszeres

értékelés tilalmába ütközően járt el, mivel először a részcselekmények során kell az üzletszerűséget értékelni, majd a folytatólagosság megállapítására csak ez után kerülhet sor.

A vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd törvényes határidőn belül a vádlott védője a pénzbüntetés enyhítése, illetve a lefokozásnál enyhébb katonai büntetés alkalmazása érdekében fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt elismerte, tettét megbánta, és a bűncselekménnyel okozott kárt önként megtérítette, miután erre engedélyt kapott. Bejelentette, hogy védence szolgálati viszonya megszűnt, ezért indítványozta a lefokozás büntetés alkalmazásának mellőzését. Hivatkozva a megállapítható enyhítő körülményekre, elsődlegesen védencével szemben enyhébb büntetés, illetve önálló intézkedés kiszabására, másodlagosan enyhébb pénzbüntetés alkalmazására tett indítványt a lefokozás mellőzése mellett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.739/2015/1. számú átiratában a katonai ügyész által bejelentett fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, az általa megállapított tényállás megalapozott, amelyből helyesen következtetett a vádlott bűnösségére. Az elsőfokú bíróság azonban tévedett a vádlott vagyon elleni bűncselekményének minősítésekor. Indoklása során a bírói gyakorlatra hivatkozással kifejtette, hogy a vádlott szabálysértési értékre elkövetett cselekményei minősítésekor először az üzletszerűséget kell értékelni, majd mivel a folytatólagosság feltétele fennáll, azok a folytatólagosság egységébe olvadnak. Figyelemmel a kétszeres értékelés büntetőjogi tilalmára, az üzletszerűség újabb minősítő körülményként értékelésére már nincs lehetőség. Indítványozta ezért, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács a vádlott vagyon elleni bűncselekményét a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kisebb kárt okozó csalás vétségében állapítsa meg. Álláspontja szerint a polgári jogi igény elbírálásakor a bíróság tévedett az illeték kiszámításakor, amelynek helyes összege 1.500 forint.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő fellebbezésének írásbeli indokolását változatlan tartalommal fenntartotta. Ismételten hivatkozott az általa korábban számba vett enyhítő körülményekre, ezek közül kiemelve védence beismerő vallomását, az eljárás során tanúsított együttműködő magatartását, jó parancsnoki jellemzését és rossz anyagi körülményeit. Megismételve indítványait pénzbüntetés kiszabása esetén kérte annak részletekben történő megfizetésének engedélyezését.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánását hangsúlyozta, és csatlakozott védőjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el. A bizonyítási eljárás során a releváns bizonyítékokat számba vette, azokat értékelte. Az elsőfokú tárgyaláson a vádlott élt mentességi jogával, nem kívánt vallomást tenni, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Be. 291. § (1) bekezdése alapján a vádlott nyomozás során tett vallomását felolvasta és ezzel a bizonyítás részévé tette. A vádlott a nyomozás során elismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, amit az elsőfokú bíróság által számba vett egyéb okirati bizonyítékok - a vádlott telefonjának cellainformációjának adatai, a bankkártya használatára vonatkozó adatok, a híváslista adatai, valamint a útdíj fizetésre vonatkozó adatok - mindenben alátámasztottak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a bizonyítékokkal összhangban állapította meg, és helyesen csak azokat a cselekményeket róta a vádlott terhére, amelyek kétséget kizáróan bizonyítást nyertek. A vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokra figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a másodfokú bíróság a következőkkel egészíti ki az ítélet tényállását.

A vádlott által becsatolt, a Budaörsi Rendőrkapitányság vezetőjének 313-51/489/2016. számú parancsa alapján azzal, hogy a vádlott szolgálati viszonya 2016. június 15-ei hatállyal lemondására figyelemmel megszüntetésre kerül. Kiegészíti továbbá azzal, hogy a vádlott jelenleg munkahellyel, illetve jövedelemmel nem rendelkezik.

Az előzőekben tett kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyesen minősítette a közbizalom elleni bűncselekményét a Btk. 345. §-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének. A vádlott azonos jogviszony keretében többször használt fel valótlan tartalmú magánokiratot.

A vádlott vagyon elleni bűncselekményének eltérő minősítésére irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság a vagyon elleni cselekmény jogi minősítésekor összeadta azokat az összegeket, amelyeket a vádlott a munkáltatójának megtévesztésével jogosulatlanul vett fel. Ezek az összegek kivétel nélkül szabálysértési értékhatár alatt maradtak. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott cselekményével jogtalan haszonszerzésre törekedett, ezért megállapította, hogy cselekménye folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kisebb kárt okozó csalás büntettének minősül (Btk. 373. § (1)-(2) bekezdés b./ c./, (3) bekezdés b./ pontja).

Az elsőfokú katonai tanács jogértékelő tevékenységekor nem volt figyelemmel az irányadó bírói gyakorlatra, a 40/2007. számú BK véleményben, illetve a Kúria EBH.2013.B.18. számú elvi határozatában kifejtett iránymutatásra. E szerint ha a folytatólagosság törvényi egysége úgy jön létre, hogy a szabálysértési értékre elkövetett lopási cselekmények az üzletszerűség folytán válnak bűncselekménnyé, a szabálysértési értékhatárt meghaladó folytatólagosan megvalósított vétséget a kétszeres értékelés tilalmából fakadóan az üzletszerűség nem minősíti büntetté. A másodfokú bíróság álláspontja szerint így a csalás bűncselekményének elkövetése során is irányadó ez a szempont.

A vádlott rendszeres haszonszerzésre törekedett, amikor a szabálysértési értékre elkövette a csalást, ezért az egyes rész-cselekmények bűncselekménynek minősülnek. Ugyanakkor fennáll a folytatólagosság feltétele is, miként azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította. Ugyanakkor a folytatólagosság törvényi egységébe tartozó cselekményt ismételten üzletszerűen minősíteni a kétszeres értékelés tilalmára figyelemmel nem lehet.

Az előzőek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlott cselekményét a Btk. 373. § (1)-(2) bekezdés a./ pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett, kisebb kárt okozó csalás vétségének minősítette.

A vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést a másodfokú bíróság részben találta alaposnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a vádlott beismerő vallomására figyelemmel a Btk. 33. § (4) bekezdése alapján a vádlottat pénzbüntetésre ítélte. A vádlott cselekményének enyhébb minősítése sem indokolja a másodfokú bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tétel számának csökkentését, az egy napi tétel összege pedig egyébként is a törvényi minimumban került meghatározásra. A másodfokú bíróság tehát a pénzbüntetés enyhítésére nem látott lehetőséget. Ugyanakkor a vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

A másodfokú bíróság alaposnak találta azonban a lefokozás mellőzésére irányuló indítványt.

A vádlott által becsatolt szolgálati parancs alapján megállapítható, hogy a vádlott szolgálati viszonyának megszüntetésére lemondására figyelemmel került sor. A 2015. évi XLII. törvény 46. § (4) bekezdés b./ pontja alapján lemondás esetén az állomány tagja elveszíti jogosultságát a rendfokozat használatára. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért okafogyottá vált a vádlottal szemben lefokozás alkalmazása, aki szolgálati viszonyának megszüntetésekor egyébként is elveszítette rendfokozat használatára vonatkozó jogosultságát. Ezt támasztja alá a Kúria BH.2015/153. számon közzétett eseti döntése is, mely szerint a rendőr szolgálati viszonyának megszűnésekor azonnal elveszíti rendfokozatát, így lefokozás a rendfokozat tekintélye védelme érdekében nem indokolt.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon indítványával, hogy korrigálja a megfizetendő illeték összegét, figyelemmel arra, hogy annak számításakor a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa helyesen járt el.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június hó 29.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. június hó 29.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

